

אין עור מלבידו
עיר יהוד ומיוחדת

בית שלמה

פרוייקט ה' תשס"ח נסא ודאר'ן קדם רגלי אי יזה בית אשר תבנו לי יאי יזה מקום מנוחתי"

פרשת תזריע – מצורע תשפ"א

גליון 243
נא לשמור על קדושת הגליון

נא לא לעיין בו בשעת התפילה וקריאת התורה

בס"ד

לעילוי נשמת

מורי ורבי יצחק ב"ר יעקב יגן
הרה"ק רבי חיים אבישלום ב"ר עזרא
מור"ר אבי ר' דוד שלום ב"ר שלמה דב
יהושע בן נון
הרה"ק רבי אפרים ב"ר אהרן
הרה"ק רבי יהודה ב"ר יוסף כהנא
הרה"ק רבי יששכר לוב ב"ר שמואל
רבי יהושע העשיל ב"ר יצחק ויאל
הרה"ק רבי שם ב"ר אברהם מרדכי
הרה"ק רבי משה מקאברין ב"ר ישראל
רבינו יוסף אבן מיגאש ב"ר מאיר הלוי
רבינו חיים ויטאל ב"ר יוסף
הרה"ק רבי יעקב ב"ר צבי
הרה"ק רבי מנחם מענדל ב"ר משה
הגה"ק רבי עקיבא יוסף שלעינגער ב"ר
יהואל
הרה"ק רבי שמואל שמעלקא מנקלשבורג
ב"ר צבי הירש
מרת הינדא ברגמן

**פרפראות בדרך מוסר
על פרשת השבוע**

יוצא לאור ע"י עמותת "משנה שלמה" כל הזכויות שמורות

לקבלת גליון זה למייל שלהו בקשה ל- MISHNA.SHLEMA@gmail.com | לתרומות והקדשות ולהפצה 052-580-2345

טהר

ניתן לראות בס"ד כי המילה טהר בהיפוך אותיות עולה רהט מלשון ריצה בארמית וזה בא לרמוז כי אדם שרוצה לזכות בטהר צריך לרוץ ולברוח מכל מה שמביא לידי טומאה בין מחברים לא טובים בין מסביבה מפריעה וכו' וכשאדם נמצא במצב של אין טומאה אע"פ שעדיין לא כנס למקום הטהרה מיד הוא נטהר כי הנשמה שהיא טהורה תמיד מיד משפיעה טהרה על האדם אך מצב זה לא יכול להישאר לאורך זמן כי ידוע שהבטלה מביאה לידי חטא ועלול ח"ו ליפול חזרה ולכן צריך האדם מיד לרוץ לבית המדרש וללמוד תורה כי רהט זה גם מלשון רהטים כמו שנאמר אצל יעקב אע"ה "ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים" ורש"י הקדוש על אתר

כותב "ברדהטים" – במרוצות המים בברכות העשויות בארץ להשקות שם הצאן" וכן כתוב בנועם אלימלך שהתורה נקראת רהטים (הוספות לליקוטי שושנה) וידוע שאין מים אלא תורה ולכן צריך האדם גם לרוץ מהר לבית המדרש ללמוד תורה ועי"כ יזכה להיות בקדושה וטהרה שלמה כמו שכתוב אם פגע בך מגול זה משכחו לבית המדרש וכשעושה את כל האמור יכול להגיע למצב של רהיטות במחשבה ובדיבור כמו שכותב האדמו"ר מקלויזנבורג בעל השפע חיים זי"ע בשם הספרים הקדושים כי רק מי שמתנהג בקדושה וטהרה מחשבותיו ודיבוריו ישרים ומכוונים לאמת

"דבר אל בני ישראל לאמר אשה פי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים פימי נדת היתה תטמא" (י"ב, ב')

שואל הזוהר הקדוש (חק לישראל תזריע א') מדוע כותבת התורה אשה כי תזריע ומיד וילדה זכר הרי ישנו הריון באמצע ואין האשה יולדת סמוך להזרעה ועיין שם בתשובות שניתנו ונלע"ד בס"ד לפרש זאת כי ידוע שהאשה היא עיקרו של בית והיא מחנכת רוב הזמן את הילדים ולכן אשה שזורעת בילדים יראת שמים ועבודת ה' אמיתית ומשרישה בהם ברכות צניעות וקדושה סוף שהילדים יצאו יראי שמים אמיתיים צדיקים וקדושים הולכים בדרך ה' ותראה מהם נחת לא רק בטווח הקצר אלא גם בטווח הרחוק היינו כשיגדלו ישפיעו רוב

טובה עליה ועל כל עם ישראל כי ע"י הצדיקים נשפע כל העולם בברכה ועל זה נכתב בפס' אשה כי תזריע היינו שתזרע ותשריש בילדיה חינוך לקדושה וטהרה וילדה זכר כמו הזכר שהוא משפיע כך הילדים האלו ישפיעו עליה ברכה ונחת מיד גם בטווח הקצר וגם לטווח הארוך בעולם הזה ובבא וכן נכתב בתהילים הזורעים בדמעה ברנה יקצרו ומפרש האבן עזרא זי"ע במקום שהפס' מדבר על שומרי התורה ועוד רמז ניתן למצוא לדבר כי פרשה זו נאמרה בפרק י"ב הרומז לשנים עשר שבטי י-ה שהם הבסיס לכל עם ישראל

זאת תורת הגב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה" (ט"ו, ל"ב)

לרגל יומא דהילולא של הרה"ק רבי משה מקוברין זי"ע אנו מביאים את שנכתב בספרו של הרב זצ"ל אמרות טהורות וכך הוא כותב על הפסוק הזורעים בדמעה ברנה יקצרו "הזורעים למי שידמנו לו ח"ו מקרה לילה ומשבר לבו ומוריד דמעות לפני השי"ת על אשר קרהו ואח"כ מחזק א"ע בהתחזקות ומקבל על עצמו לתקן דרכיו על להבא אז ברנה יקצרו וועט אפ גישניטין ווערין (זה דוחה) די עבירה והשי"ת

ימחול לו בוודאי אבל האיש אשר הלך ילך ובכה ותמיד הוא במרה שחורה ואינו מחזק א"ע על להבא שבוודאי יעזור לו השי"ת נושא משך הזרע ר"ל ואין ביכולתו להרים ראש ולעבוד השי"ת אבל בא יבוא ברנה אדם שהוא מחזק א"ע בהתחזקות ומאמין בהשי"ת שהוא מוחל וסולח לשבים אז נושא אלומוותיו בוודאי יעזור לו השי"ת שיתחזק בעבודת השי"ת כי אלמתיו לשון גבר אלם והתחזקות"

פרקי אבות – פרק ב' משנה י'

הם אמרו שלשה דברים. רבי אליעזר אומר, יהי כבוד חברך חביב עליך פסלך, ואל תהי נוח לכעוס. ושוב יום אחד לפני מיתתו. והיו מתחמם פנגד אורן של חכמים, והיו זהיר בגחלתן שלא תפנה, שנשיכתן נשיכת שועל, ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרף, וכל דבריהם פגחלי אש ידוע שיש שלושה שלבים בסיסיים בעבודת ה' הראשון הוא ענווה השני תשובה והשלישי לימוד תורה בגדלות וחייב אדם להקפיד לבנות את חייו על בסיס זה כי אחרת כל מה שיבנה יקרוס ר"ל ואל זה רומזים דבריו של ר' אליעזר יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך וכן אל תהי נוח לכעוס הכוונה לעבוד על מידת הענווה שתכבד את החבר ותחשוב שהוא יותר חשוב ממך וכן מובא בדברי הרמב"ן זי"ע באיגרת הרמב"ן כי הכעס בא ממידת הגאווה כי אדם כועס רק על מי שהוא מתגאה עליו.

השלב השני זה התשובה כי מי שהוא בעל ענווה מוכן לקבל תוכחה ועי"כ זוכה לתקן את מעשיו בתשובה וזהו ושוב יום אחד לפני מיתתו המדבר על ענין התשובה השלב השלישי אחרי שהאדם נקי ומקודש יכול לשבת ללמוד תורה בגדלות ויזכה לעלות מעלה מעלה בלימודו כי מי שלומד בקדושה וטהרה אחרי שעשה תשובה אמיתית זוכה שמתגלגל לו רזי תורה כמובא בספרים הקדושים על זה נאמר והיו מתחמם כנגד אורן של חכמים ואורן זה התורה שבהם שכן כתוב תורה אור וכן ליהודים היתה אורה ושמחה ועל זה דרשו חכמים אורה זו תורה וכך יוכל להתחמם באורן של חכמים ולא להשרף על ידם כי האש יכולה

על מנת שבאמת תהיה סם חיים ולא להיפך ר"ל והדרך הנכונה לפי המובא בספרים הקדושים בתחילה ענוה תשובה ורק אח"כ להתחיל ללמוד תורה בגדלות

להיות גם לטוב וגם למוטב השאלה אם משתמשים בה כראוי לפי חוקי הבטיחות או שהאדם משחק בה לפי ראות עיניו כך צריך לדעת שהתורה היא סם חיים וגם לחילופין ויש לדעת כיצד לגשת לתורה

משנת הצדיק – הרה"ק רבי יוסף מאיר וייס מספינקא זצוק"ל זי"ע – בעל האמרי יוסף – ו' אייר (שבת)

רבי יוסף מאיר נולד בעיר מונקאץ לרב שמואל צבי וייס ששימש כאב"ד בעיר. היה תלמידם של המהר"ם א"ש רבה של אונגוואר הרב שמואל שמלקה רבה של סליש, ודודו רבי יצחק אייזיק וייס רבה של טוואליווע. מגיל צעיר דבק בתורת החסידות והיה נוסע לאדמו"ר רבי שלום רוקח מבעלו ולאדמו"ר הצמח צדיק מויזניץ. לאחר נישואיו השניים התקרב מאוד לאדמו"ר רבי יצחק אייזיק אייכנשטיין מזידיטשוב, עד שהיה לחשוב בתלמידיו, וממנו קיבל את עיקרי תורתו בחסידות. קיים גם קשרים עם רבי חיים מצאנז. עוד בשנת תר"ל הכתיר אותו רבו לאדמו"ר, אולם הוא סירב לקבל על עצמו תפקיד של אדמו"ר בחיי רבו. לאחר פטירת רבו ב"ג סיון תרל"ג, הכתירו אותו כמה מחסידי הרב המנוח לאדמו"ר בעיירה ספינקא שבמרמורש. מני אז הסתופפו בחצרו רוב חסידי רבו מזידיטשוב, והמוני יהודים ממחוזות הונגריה וגליציה גם גדולי תורה כמהרש"ם מברעזין נמנו על חסידיו.

במיוחד התפרסם בבקי בתורת הקבלה, עד שאמרו שרבי חיים מצאנז מתייעץ עמו בשאלות בקבלה. כרבו מזידיטשוב אחז בקבלת האר"י ללא שינויים תורתו החסידית נכתבה בספרו הגדול "אמרי יוסף", המבוססת רובה ככולה על קבלת האר"י. תורתו מצויה גם בספר של רבו שהוא הוציא לאור ליקוטי מהרי"א. בנו רבי יצחק אייזיק המשיך את הנהגתו באדמו"רות. חתנו רבי נחמן כהנא שנודע כפוסק, חיבר ספר הלכתי "ארחות חיים". חתן נוסף היה רבי אביגדור פולק, אחיו היה רבי אהרן, רב ואדמו"ר בבנדיקוביץ, חתנו של רבי יהושע השיל פריד מקאפיש. רבי יוסף מאיר נקבר בעיירה ספינקא ובשנת תשל"ב הועלו עצמותיו לארץ ישראל, והוא נטמן בבית הקברות סגולה בפתח תקווה.

מספרים שבאחד הבקרים בא אליו יהודי נצרך ולרבינו לא היה סכום נכבד לתת לו, הצטער רבינו עד מאד שאין לו מה לתת לעני, הרגיע אותו בנו במאמר חז"ל "חישב לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה – מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה" אמר לו הרבי בזה אפשר להרגיע יהודי המבקש חלק יותר גדול בעוה"ב, אבל כשאין לי מה לתת ליהודי, הרי ליבי נשבר לרסיסים ודם רב מטפטף ממנו, איזו תועלת תצמח לעני המבקש לחם אם לנו יחשבו משמים "כאילו עשאה" פעם בא אל רבינו יהודי אחד עם קויטל, הסתכל רבינו בקויטל ואמר לו רבינו, מכיר אני את הוריק ויודע אני את יום הולדתך, התפלא החסיד על רבינו מאיפה הוא מכיר ויודע את זה, אמר לו רבינו על תחשוב שזה מופת, את הוריק אני מכיר מהקויטל, ואת יום הולדתך אני יודע כי ידוע שכשיהודי עושה מצוה אז כל שנה כשמגיע זמן המצוה מאירה עליו המצוה, וראיתי עליך הארת מצות מילה ותיארת לעצמי ששמונה ימים לפני זה נולדת

**דובב שפתי ישנים – ליקוטים מספרים שפחות מוכרים
הרה"ק רבי שמואל שמעלקא הורביץ מניקלשבורג ב"ר צבי הירש זצוק"ל זי"ע
"אדם פי יהיה בעור בשרו שאת או שפחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת" (י"ג, ב')**

ובהתקשרות במוח שם המים היינו החסד העליון והוא אויר מים ורוח ר"ת אמ"ר או אש מים רוח היינו האש מהלב ומים מהמוח ורוח הוא הדיבור וזהו השמיים ע"ש אש ומים מספרים כבוד א-ל והוא ע"ד י' ספירות בהשתלשלות מאירים ויסופרו ע"י האדם הצדיק וזהו אמרו ר"ת אויר מים רוח לצדיק כי טוב הוא הגנון וצפון וזרוע לצדיק כי פרי מהלליהם היינו הדיבורים נקראו ע"ש פרי ע"ד בורא ניב שפתים פרי תנובה יאכלו היינו האכילות נשמה הוא זו כשמוציא דיבורים זכים ונקיים עכ"ז מה שאצלנו הוא הנשמה כנגד עילת כל העילות באשר שהוא רם על כל רמים ונישא על כל הנשאים הוא מכונה רק בשם מעשה וזהו רצון יראי אף מה שהוא רצון ביראיו שמקשר הדור"ר וגם רוח ודיבור הוא רק יעשה כל זמן שלא בא עדיין לדחור"ר צריך להתנועע ולעבוד אותו בגבורות ועוזו נוראותך ואח"כ יאמר"ו בא לאויר מים רוח ואח"כ יוכל לבוא לדבר לפניו כדת וכראוי בתחנונים וזהו העושה תפילתו קב"ע אין תפילתו תחנונים כי קב"ע בגימטריה ב' פעמים אלוקים היינו שעושה תפילתו מצד הגבורה אף שזה ג"כ טוב ונחשב לעבודה עכ"ז מחמת שהוא בא בתנועה אזי אין תפילתו תחנונים וזהו שמעה תפילתי אבל אח"כ ה' תחינתי יקח

וזהו אדם כי יהיה נגע צרעת בעור בשרו כי העור נגד הנפש והיא מקבלת הנגע ר"ל ופגם ע"ד נפש כי תחטא בשגגה כי נעשתה בלא מחשבה והוא השוגג והוא בעור הבשר ומכוח שא"ת הגבוהות או מספחת התחברות בענייני העולם הזה תקנתו והוא אל הכחן העליון החסד שיוכל לזכות למידות העליונות ע"י הסגר שבעה ימים היינו כנ"ל וי"ו ימי המעשה יעשה גדרים מלדבר שום שיחה בטילה ובשבת מקבל השפעת השכל העליון ואם בעיניו עמד הנגע אזי יסגירו שבעת ימים שנית ובשבת השני זוכה למדריגת השבת העליון אבל ובשר כי יהיה בו בעורו שחין היינו שמקושר יותר בפנימיות אזי ונרפא בקל יוכל להתרפאות א"כ שמקשר נפש רוח ונשמה אזי הוא תמיד מספר כבוד א-ל היינו ע"י השמים כנ"ל הוא מספר ע"ש סיפור המעשה כמו שהאדם רואה בעיניו איזה דבר ומכוח הראיה מביא למחשבה שלו ואח"כ מוציא אל הפועל ומספר לאחרים כך וכך ראה הדבר ונתקבל הדבר אף בראיית עיני השכל שלנו נתדבקו מחשבותינו בו ית"ש ומשם מוציא אל הפועל היינו לדבר דברי תורה ותפילה כראוי וכנכון והוא ע"ד שמחבר המוח והלב כי כמו שנראה בחוש בהוצאת הבל יש בו חמימות ולחות כך בדיבורים היוצאים מן הלב היא החמימות

סגולה לפרנסה – זכירה ותפילה לבורא כל עלמין

לאדם הזה שהוא בחינת נקבה יש לו חור וחיסרון באמונה בה' אזי גם ככרו אינו בידו ואין פרנסתו בידו עד דאמרה מזוני לא יהבי לה ורש"י מפרש על אתר מלשון שמתפללת על האוכל לענייננו נפרש כי הכוונה שעד שיחזור האדם בתשובה ויתמלא באמונה בה' שהוא זה אשר דואג לכל הוא ואין בלתו ואז יתפלל לבורא כל עלמין שיספק לו מאכלו ופרנסתו ואז הקב"ה יקבל תפילתו ויספק לו את פרנסתו בנקל בחינת נקבה שכתב עלי ואתנה עפי"ה הנ"ל ניתן להבין את מה שנכתב בגמרא ביצה (ט"ז, ע"א) כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה ועד יום הכפורים חוץ מהוצאת שבתות והוצאת יו"ט והוצאת בניו לתלמוד תורה שאם פחת פוחתין לו ואם הוסיף מוסיפין לו" שכן מדוע ההקצבה מתחילה בראש השנה כי הוא גם נקרא יום הזיכרון שבו האדם עושה חשבון נפש על מעשיו וכן מצד הנקבה רומז יום זה כי הוא יום תפילה שבה אנו ממלכים את הקב"ה עלינו ועל כל העולם וע"י שני הדברים הנ"ל שהאדם זוכר את הקב"ה ומתפלל לקב"ה זוכה האדם שכל מזונותיו ינתנו לו ברווח ובשפע והכל בשביל שיוכל לעבוד האדם את הקב"ה

"דבר אל בני ישראל לאמר אשה פי תזריע וילדה זכר" (י"ב, ב')
נכתב בגמרא נדה (ל"א, ע"ב) "ואמר ר' יצחק דבי רבי אמי בא זכר בעולם בא ככרו בידו זכר זה כר דכתיב ויכרה להם כירה גדולה נקבה אין עמה כלום נקבה נקייה באה עד דאמרה מזוני לא יהבי לה דכתיב נקבה שכתב עלי ואתנה" ונשאלת השאלה מה ההבדל בין תינוק זכר לנקבה הרי לכאורה שניהם בבחינת תינוק שלא טעם טעם חטא שמן הראוי ששניהם יהיו באותו מעמד והיה צריך ששניהם יגיעו עם ככרם בידם ואכן רבים מן המפרשים דנים בשאלה זו וניתן בס"ד לומר כי הדברים באים לרמז לאדם כי יש בחינת זכר ויש בחינת נקבה זכר הוא המשפיע ונקבה היא המקבלת על כן כאשר האדם זוכר את הקב"ה ומאמין כי הכל בא ומגיע מאת ה' יתברך בחינת "זוכרת את ה' אלקיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל" (דברים ח, י"ח) וע"י שהוא זוכר את ה' הוא דבק בו ולומד את תורתו ומקיים את מצוותיו כמו שנאמר בחלק השני של הפסוק המובא "למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבותיך כיום הזה" שזה מתקיים ע"י עסק התורה והמצוות אזי מובטח לאדם כזה שככרו בידו ופרנסתו מצויה אך אם הוא בחינת נקבה נק"ב ה' היינו שכמו בנקב שהינו חור שיש בו חוסר